

Αποκλεισμένοι και από τον κυβερνοχώρο

Πρόβλημα προσβασιμότητας στο Ίντερνετ για τα άτομα με αναπηρίες

ΜΑΝΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΑΚΗΣ

Αποκλεισμένοι από το Διαδίκτυο είναι οι πολίτες με αναπηρίες στην Ελλάδα. Κάθε λεπτό που περνάει δημιουργούνται νέες τεχνολογίες στον τομέα των υπολογιστών και του Ίντερνετ, αλλά οι πολίτες με αναπηρίες μένουν στο... περιθώριο των εξελίξεων.

Η πλειονότητα των ελληνικών ιστοσελίδων δεν πληροί τις διεθνείς προδιαγραφές προσβασιμότητας και έτσι η περιήγηση στο Ίντερνετ είναι από εξαιρετικά δύσκολη έως αδύνατη. Την ίδια στιγμή, ο εξοπλισμός που διευκολύνει την πρόσβαση των ατόμων με αναπηρίες στο Ίντερνετ είναι είτε ακριβός είτε δυσεύρετος. «Στον τομέα της πρόσβασης στο Ίντερνετ είμαστε πάρα πολύ πίσω. Οι περισσότερες ιστοσελίδες απλώς... αγνοούν το θέμα των προδιαγραφών για τα άτομα με αναπηρίες», τονίζει στα «ΝΕΑ» ο καθηγητής στο Τμήμα Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών του Πανεπιστημίου Αθηνών, κ. Γεώργιος Κουρουπέτρογλου. «Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα», εξηγεί ο καθηγητής, «είναι ότι στις προκηρύξεις διαγωνισμών που γίνονται από δημόσιους οργανισμούς για την κατασκευή ιστοσελίδων δεν περιλαμβάνονται οι διεθνείς προδιαγραφές για τη διευκόλυνση των ατόμων με αναπηρίες. Το αποτέλεσμα τελικά είναι οι κατασκευαστές να φτιάχνουν ιστοθέσεις μη προσβάσιμες». Και οι πολίτες με αναπηρίες δεν μπορούν να ενημερωθούν εκμεταλλευόμενοι την... ηλεκτρονική εποχή από ιστοσελίδες δημοσίων οργανισμών και ασφαλιστικών ταμείων.

Εμπόδιο για την πρόσβαση στο Ίντερνετ αποτελούν όμως και οι υψηλές τιμές αγοράς του ειδικού εξοπλισμού για τη διευκόλυνση των ατόμων με προβλήματα όρασης. «Ένα σύστημα ανάγνωσης οθόνης και σύνθεσης φωνής (μετατροπής του κειμένου σε ομιλία) κοστίζει περίπου 1.000 - 1.500 ευρώ. Αυτό σημαίνει ότι για να το αγοράσει κανείς μαζί με τον υπολογιστή χρειάζεται να ξοδέψει 3.000 ευρώ. Το κόστος είναι πολύ μεγάλο», λέει ο φοιτητής επί πτυχίω στο Πολιτικό της Νομικής Γρηγόρης Τάτσης, ο οποίος έχει πρόβλημα όρασης.

Ανάλογες δυσκολίες αντιμετωπίζει και ο φοιτητής της Νομικής Γιώργος Αλικανιώτης, ο οποίος έχει επίσης πρόβλημα όρασης. Όπως τονίζει, ακόμα και όταν επιχειρεί να μπει στο Ίντερνετ από υπολογιστή με τον ειδικό εξοπλισμό δεν καταφέρνει να ενημερωθεί για θέματα που τον ενδιαφέρουν. «Για παράδειγμα, μου αρέσει να ενημερώνομαι για θέματα ψυχαγωγίας ή για τις μοτοσυκλέτες, αλλά τα sites στα οποία μπαίνω παρέχουν ελάχιστες πληροφορίες σ' εμένα, γιατί δεν είναι κατασκευασμένα όπως θα έπρεπε».

Ο μεταπτυχιακός φοιτητής Επιστημών Πληροφορικής στο Πανεπιστήμιο του Μπέρμιγχαμ, Αινείας Μάρτος σημειώνει ότι «τα standards που έχει θεσπίσει το w3C (Πρωτοβουλία για την Προσβασιμότητα στον Παγκόσμιο Ιστό) με σκοπό οι σελίδες να είναι όσο το δυνατόν προσβάσιμες ακολουθούνται από ελάχιστες ιστοσελίδες όπως του "Αθήνα 2004" ή του συνδέσμου τυφλών. Αυτό που πρέπει να γίνεται και στην Ελλάδα είναι τουλάχιστον τα κρατικά και τα sites των μεγάλων οργανισμών να "χτίζονται" με βάση αυτά τα standards. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα και ιδιωτικά sites να θέλουν να ακολουθήσουν την ίδια λογική». Ανάμεσα στα λιγοστά απολύτως προσβάσιμα sites περιλαμβάνεται και το <http://www.e-accessibility.gr>

Καμία βοήθεια και από τα Ταμεία

Προβλήματα πρόσβασης στο Ίντερνετ αντιμετωπίζουν και οι πολίτες με κινητικές δυσκολίες. Βοηθήματα που θα τους διευκόλυναν να χρησιμοποιήσουν τους υπολογιστές είναι και ακριβά και δυσεύρετα στην Ελλάδα. Ο τετραπληγικός προγραμματιστής κ. Παναγιώτης Τσίγκανος σημειώνει ότι τα εργονομικά πληκτρολόγια, για παράδειγμα, «δεν είναι διαδεδομένα στην Ελλάδα, αν και θα βοηθούσαν σημαντικά τους χρήστες με δυσκολίες στην κίνηση των χεριών. Και το σημαντικότερο, η αγορά τους δεν καλύπτεται από τα ασφαλιστικά ταμεία». Ενδεικτικό είναι ότι ένα τέτοιο πληκτρολόγιο κοστίζει στη Μ. Βρετανία περίπου 295 λίρες (δηλαδή 437 ευρώ). Στην Ελλάδα όμως η τιμή του θα φθάσει τα 515 ευρώ μαζί με τον ΦΠΑ...